

ДРІНОВ Дельчо Петрович (18. 01. 1893, м. Панаг'юріште, нині Болгарія — 11. 03. 1936, Київ) — мовознавець. Племінник **М. Дрінова**. 1914 вступив до Софій. університету, продовжив навч. у Києві. Закін. Київський університет (1920), де й працював асист., викл., проф. пд.-слов'ян. мов, від 1931 — старший науковий співробітник Інституту мовознавства ВУАН. Вивчав болгар. говірки в Україні. Розробив т. зв. пролетар. болгар. орфографію, затв. 1930 колегією Наркомосу УСРР. Ініціатор і автор концепції створення регіон. варіанта болгар. літ. мови на території України в 1920–30-х рр. Концепція базувалася на ідеї соц. природи мови та її зв'язків із суспільством. Проте розуміння безпосеред. залежності мовного розвитку від зовн. соц. факторів призвело до висновків стосовно пріоритетності мови панівного класу, що протиставляло комунікат. засоби антагоніст. класів в межах однієї нац. мови. Місц. болгар. мова, на думку Д., обслуговує потреби соц. і нац.-культур. будівництва в болгар. нац. р-нах і повинна мати самот. функціон.-стиліст. систему, відмінну від офіц. літ. мови Болгарії. Перша офіційно прийнята в Україні болгар. орфографія призначена для засвоєння широкими масами сільс. насел., тому макс. наближалася до усної форми місц. мови. Традиц. морфол. принцип орфографії замінено фонетич., що зробило її більш доступною, полегшило засвоєння, але знизило комунікат. цінність у заг.-нац. континуумі. Проте проголошення перемоги єдиної штуч. заг.-люд. мови виявило безперспективність зазнач. періоду нац.-мов. будівництва. Д. зазначав, що болгар. нац. культура в СРСР — нац. лише за формою, але соц. за змістом, тому журнали, газети й книги готують своїх читачів до зникнення нац. відмінностей. Завдяки особливості ситуації, в якій літ. форма мови вивчалася аудиторією, що з дитинства засвоїла один із діалектів, Д. вважав, що потрібно засвоювати норми, від-

штовхуючись від фонових знань. Після видання низки підручників з болгар. мови Д. уклав граматику в 2-х ч. (ч. 1 — «Морфологія», Х.; К., 1933; ч. 2 — «Граматика. Синтаксис», Х.; К., 1934). Проте підміна наук. лінгвіст. критеріїв політ. доктринами зробили концепцію вразливою стосовно різних політ. міфів. Д. було звинувачено у місц. націоналізмі. Автор підручників болгар. мови для серед. школи. Разом із М. Грунським видав укр. граматику болгар. мовою, у співавторстві з Л. Булаховським написав «Курс літературної болгарської мови в історичному висвітленні» (не опубл.). У 1930-х рр. брав участь в укладанні матем. і фіз. термінол. бюлетенів.

Основні праці

«Литературная энциклопедия» про болгарську мову // Мовознавство. 1934. № 2; Проти націоналізму в тематичній термінології // Матем. термінол. бюл. К., 1934 (співавтор); Ліквідувати націоналістичне шкідництво в радянській фізичній термінології // Фіз. термінол. бюл. К., 1935 (співавтор); Про правопис географічної номенклатури // Мовознавство. 1935. № 5 (співавтор); Про мову болгарських колгоспників УСРР // Там само. 1936. № 8.

Рекомендована література

1. Булаховський Л. А. Дельчо Петрович Дрінов (1893–1936) // Мовознавство. 1936. № 8;
2. Стоянова Е. П. История одного языкового острова. София; Велико Тырново, 1997;
3. Стоянов І. А., Стоянова Е. П., Дадіверін І. Г. Мова болгар України. О., 2002.

Е. П. Стоянова

Бібліографічний опис:

Дрінов Дельчо Петрович / Е. П. Стоянова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21761>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).